

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W KRAKOWIE

Kraków, 27 sierpnia 1954 | Nr 7 | Poz. 23

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE:

23

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie,

z dnia 25 sierpnia 1954 r.

wydane w porozumieniu z Zarządem Okręgowym Dróg Wodnych w Krakowie,

w sprawie przepisów bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich oraz bezpieczeństwa na plażach i kąpieliskach na wodach śródlądowych.

Na podstawie art. 35 Ustawy Wodnej (Dz. U. Nr. 62 z r. 1928 i art. 6 Ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr. 74, poz. 130), zarządza się co następuje:

§ 1.

Dostęp do wód śródlądowych, zwłaszcza w miejscowościach o znacznym zaludnieniu, jak i powszechne ich użytkowanie a w szczególności korzystanie z kąpieli, jeżdżenie łodziami, motorówkami, kajakami itp., a w zimie jazda na łyżwach, mogą odbywać się tylko w dozwolonych miejscach, wyznaczonych przez władze administracji ogólnej, ewentualnie w porozumieniu z władzami żeglugowymi I instancji, tj. Rejonami Dróg Wodnych.

§ 2.

Właściciele, dzierżawcy i zarządcy terenów plażowych i kąpielisk są obowiązani część wody przy brzegu przeznaczonej do kąpieli, otoczyć sznurem i oznaczyć kolorowymi pławami.

Zabrania się wypływać poza linię pław. Zakaz ten nie dotyczy osób zaopatrzonych w widoczne oznaki (np. specjalne czapki na głowie), wydawane przez upoważnione zrzeszenia sportowe, a stwierdzające umiejętność pływania.

§ 3.

Właściciele, dzierżawcy i zarządcy terenów plażowych i kąpielisk, są obowiązani utrzymywać ratowników, umiejących pływać, zaopatrzonych we właściwy sprzęt ratowniczy, a w szczególności w łódź motorową lub wiosłową, koła i pasy ratunkowe, apteczkę podręczną.

Ratownicy powinni stale przestrzegać, aby osoby kąpiące się nie przekraczały wyznaczonych na wodzie do kąpieli granic.

§ 4.

Kierownicy obozów letnich i wczasowych, których uczestnicy korzystają z kąpieli, mają również obowiązek przestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 5.

Nie wolno podawać i spożywać na plażach napojów alkoholowych oraz dopuszczać na plaże osób nietrzeźwych.

§ 6.

Zarobkowe i zawodowe wynajmowanie dla celów sportowych lub spacerowych łodzi wiosłowych, żaglowych itp. na wodach śródlądowych, dozwolone jest jedynie osobom, posiadającym pisemne zezwolenie właściwych terytorialnie władz administracji ogólnej.

§ 7.

Zabrania się samodzielnego używania łodzi sportowych lub spacerowych, osobom nie umiejącym pływać, sterować, żeglować lub kierować motorem, dalej dzieciom do lat szesnastu włącznie, wreszcie osobom będącym w stanie nietrzeźwym lub zdradzającym objawy nienormalnego stanu umysłowego.

§ 8.

Umiejętność pływania, sterowania, wiosłowania, żeglowania lub prowadzenia łodzi motorowych, oraz znajomość przepisów dotyczących żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych stwierdza legitymacja. Legitymacje mają prawo wydawać upoważnione do tego przez Prezydia Wojewódzkich Rad Narodowych kluby sportowe lub stowarzyszenia mające na celu rozwój sportów i turystyki wodnej.

W miejscowościach, w których niema tego rodzaju klubów lub stowarzyszeń, lub istniejące kluby i stowarzyszenia nie zostały upoważnione do wydawania takich legitymacji — wydawać je będą właściwe terytorialnie wojewódzkie, powiatowe lub miejskie Komitety Kultury Fizycznej

§ 9.

Legitymacje wymienione w § 8 niniejszego zarządzenia powinny zawierać:

a) numer bieżący, nazwisko i imię, adres, fotografię i własnoręczny podpis.
b) nazwę i adres klubu lub instytucji wystawiającej legitymację.
c) datę wystawienia, okres ważności, pieczęć klubu lub instytucji wydającej legitymację, oraz podpis osoby wystawiającej legitymację
d) wyciąg z przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 10.

Legitymacja powinna być okazywana na każdorazowe żądanie organów administracji ogólnej, służby wodnej i Milicji Obywatelskiej.

§ 11.

Zabrania się używania kajaków lub łodzi sportowych o powierzchni mniejszej od 1 m² w porze nocnej, tj. od zachodu do wschodu słońca.

Większe łodzie sportowe oraz łodzie rybackie, będące w ruchu w porze nocnej powinny być oznaczone sygnałami świetlnymi ustalonymi w załączniku do zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 września 1952 r w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr. A—87, poz. 1367).

§ 12.

Każda łódź sportowa winna posiadać, w stosunku do ilości korzystających z niej osób, odpowiednią ilość kół ratunkowych, pasów korkowych, kamizelek lub innych tego rodzaju przyrządów ratunkowych zdatnych do użytku.

Osoby mogące się wykazać posiadaniem państwowej odznaki pływackiej wolne są od obowiązku posiadania przyrządów ratunkowych.

§ 13.

Zabrania się używania łodzi motorowych bez tłumików lub z tłumikami nieszczelnymi.

§ 14.

Zabrania się łodziom sportowym i rybackim bez napędu motorowego — przepływać z biegiem rzeki obok pomostów, przystani stale umocowanych, oraz obok statków i tratew w odległości mniejszej niż 5—10 m zależnie od szerokości rzeki.

§ 15.

Zabrania się podpływania łodziami sportowymi i rybackimi do będących w ruchu statków, tratew oraz pociągów holowniczych i przyczepiania się do tych obiektów.

Wszelkiego rodzaju łodzie sportowe i rybackie płynące w poprzek rzeki powinny trzymać się w takiej odległości od dziobu statku jadącego wzdłuż rzeki by nie powodować

konieczności jego zatrzymywania się lub zwalniania szybkości jazdy.

§ 16.

Zabrania się używania łodzi sportowych w czasie wielkiej wody, dużej fali oraz spływu sryżu lub kry.

Zakaz ten nie dotyczy wypadku ratowania osób tonących lub zagrożonych powodzią.

§ 17.

Zabrania się łodziom sportowym z napędem motorowym jazdy z szybkością większą niż 30 km na godzinę oraz jazdy akrobatycznej. W obrębie miast, przystani, miejsc postojowych i t p. szybkość jazdy nie może przekraczać 12 km na godzinę.

Przy mijaniu wolnospławnych łodzi przewozowych, rybackich i piaskarskich, zespołów pomiarowych, pogłębiarskich — zabrania się wywoływania szybką jazdą większych fali.

§ 18.

Statki i łodzie żeglugi śródlądowej, a w tej liczbie również łodzie sportowe i rybackie powinny być — zgodnie z art. 6. Ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr. 26 z r. 1952, poz. 182) — zgłoszone do rejestracji administracyjnej we właściwych terytorialnie organach władz żeglugowych lub władz administracji ogólnej.

§ 19.

Na śródlądowych wodach żeglugowych i spławnych, wymienionych w zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 22 września 1952 r. w sprawie uznania niektórych wód śródlądowych za żeglowne i spławne drogi wodne (Monitor Polski Nr. A—93, poz. 1410) rejestrację przeprowadzają władze żeglugowe I instancji, tj. Rejony Dróg Wodnych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 28 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz.U. R. P. Nr. 21 poz. 1866).

§ 20.

Na śródlądowych wodach nieżeglownych i niespławnych, nie będących w administracji Rejonów Dróg Wodnych, rejestrację przeprowadzają w analogiczny sposób władze administracji ogólnej.

§ 21.

W wyniku rejestracji właściciela względnie posiadacza łodzi otrzymują kartę rejestracyjną. Bez tej karty nie wolno używać łodzi do ruchu.

§ 22.

Na każdej łodzi winien być wypisany numer karty rejestracyjnej, nazwisko i imię właściciela lub posiadacza, ewentualnie godło klubu lub stowarzyszenia sportowego.

§ 23.

Przedsiębiorstwo wynajmu łodzi oraz właściciele łodzi wynajmujący je sporadycznie osobom postronnym mogą je wynajmować pod warunkiem, że każda łódź:

a) posiada wolną kartę rejestracyjną,
b) odpowiada warunkom bezpieczeństwa,
c) nie doznała po ostatnich oględzinach uszkodzeń lub nie uległa przebudowie.

§ 24.

W miejscach większych skupisk łodzi sportowych, będących w posiadaniu klubów lub stowarzyszeń sportowych, domów i obozów wypoczynkowych, wczasowych itp. względnie będących w posiadaniu przedsiębiorstw wynajmu — władze administracji ogólnej wspólnie z organami władz żeglugowych winne corocznie, przed otwarciem nawigacji, przeprowadzić oględziny łodzi celem zbadania stanu łodzi i wyposażenia.

Powyższe władze obowiązane są również do przeprowadzania inspekcji dorywczych dla stwierdzenia stanu bezpieczeństwa łodzi.

§ 25.

Miejsca postoju wyznaczają władze administracji ogólnej w porozumienu z władzami żeglugowymi I Instancji.

Każde miejsce postoju powinno być oznaczone widoczną tablicą z odpowiednim czytelnym napisem.

Zabrania się postoju w innych miejscach.

Łodzie w czasie postoju należy ustawiać w rzędzie obok siebie, należycie upinać do brzegu i zamykać na kłódki.

§ 26.

Wynajmowanie łodzi żaglowych i motorowych dozwolone jest tylko wraz z obsługą, posiadającą odnośne zezwolenia na ich prowadzenie stosownie do postanowień § 8 niniejszego zarządzenia.

§ 27.

Wynajmowanie innych łodzi bez obsługi dozwolone jest jedynie osobom, które wykażą się umiejętnością pływania.

§ 28.

Nie wolno wynajmować łodzi:

a) dzieciom bez opieki dorosłych,
b) osobom nietrzeźwym,
c) podczas większej fali, silnego wiatru oraz od zmroku do świtu,
d) osobom w ilości większej niż dopuszczalna, według karty rejestracyjnej. Ilość ta powinna być wypisana wraz z cechami podanymi w § 22.

§ 29.

Osoby, zachowujące się z łodzi w sposób wywołujący niebezpieczeństwo, winien wynajmujący wezwać do przybicia do brzegu i opuszczenia łodzi, a w razie grożącego niebezpieczeństwa pospieszyć natychmiast z pomocą.

§ 30.

Regaty, spływy kajaków, wyścigi ślizgaczy itp. zawody sportu wodnego mogą się odbywać na podstawie zezwolenia właściwych władz administracji ogólnej i tylko na trasie ustalonej przez te władze w porozumieniu z właściwymi władzami żeglugowymi I instancji.

Jeżeli trasa przechodzi przez dwa lub więcej powiatów zezwolenia na regaty udziela Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, właściwej miejscowości rozpoczęcia spływu ewentualnie w porozumieniu z tymi Wojewódzkimi Radami Narodowymi, do których odnośne powiaty na trasie spływu należą.

W czasie trwania regat zabrania się wszelkim innym łodziom nie uczestniczącym w zawodach znajdować się na trasie. Łodzie te powinny być upięte do przystani u brzegów.

Organizatorzy zawodów winni zapewnić odnośne warunki bezpieczeństwa oraz środki ratownicze na trasie.

§ 31.

Zarządzenie niniejsze powinno być stale wywieszone w miejscu widocznym w lokalach klubów sportowych i stowarzyszeń wychowania fizycznego, na przystaniach oraz w zarządach miejskich i gminnych miast i gmin, które położone są nad wodami nadającymi się do uprawiania sportów wodnych, oraz w przedsiębiorstwach wynajmu łodzi.

§ 32.

Wszystkie łodzie sportowe, wiosłowe, żaglowe, motorowe, spacerowe, rybackie, dla celów gospodarczych, piaskarskie itp., podlegają ponadto ogólnym przepisom żeglugi i spławu, zawartym w zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 10 września 1952 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Mon. Polski Nr. A—87, poz.1368).

§ 33.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

§ 34.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a równocześnie traci moc obowiązującą Rozporządzenie Wojewody Krakowskiego z dnia 15. IX. 1938 r. w sprawie bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych na wodach śródlądowych (Krak. Dz. Woj. Nr 24 z r. 1938, poz. 184).

Za Prezydium W. R. N.
Antoniszczak Jan
Sekretarz Prezydium

Adres Redakcji i Administracji: „Dziennik Urzędowy W. R. N.", Kraków, ulica Basztowa L. 22.

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13

4338 - 27. 8. 1954 - M-5-16873 - 1,300 - druk. A1 VII kl. 70 gr.

Cena 90 gr.